ipso qd aliq traret nag, amitteret raong totius, et psong: ng ex sortio alterius cy qua phyce subsliz unit, melius se haberet, et pfecong acquireret; n ita e in Divini suppsti, ob infinitz illius pfeong. Ita Dus Thas 3a pte, quest. 3a art. 1o ad 2y. Ex quo fit, qd naa huna trare n pt plures substeas creatas ppias, nec itz habere pprig, et alieng, nec demy duas alienas, et nullg pprig. Fit etig: qd naa huna trare possit triplicg subsisteg Diving, cy a qualibet eary sit pfectibilis, nec in eo ulla rugnaa appareat: in quo cau n tres hoes, sd unus e hoo, qa ex alibi dictis screta subslia n multiplicant, nisi multiplicatis fris et subtis. An autz Deo rugnet qd retenta ppria substea, asumat psong creatg, seu nag hung cy ppria subsistea

Ex dictis fit plany n poe: qa si psona creata asumeret a Divina, cy ab hac pficeret, et spleret, pprig psonalitatg amitteret. Si vo sus quesiti sit: an aliqua psona creata, que talis sit ante asumptiong, asumi possit ab aliqua Psona Divina, ita tn ut post asumptione jg n sit Persona creata? Affirmat Ochamus: ngant fere oes Theologi; et nobis indicasse sufficiat: ~~[illegible]~~ ca ppz parcetis alijs; ab incoq me nota vindicare n parcg, cy sepe in phycis de subsistea loqutus sy ut de moo aliquo povo superaddito nag, et ab ea re discto, qa illud feci ut sni incederg via, usq dy sequendg prstiy quong liceret examinare: ty etig ut vi argumtis scederg, que insg tea moo a nobis stabilita n haberent.

DISPUTAO 5a. DE ENTE RELATO

SECTo 1a. QUID, ET QUOTUPLEX SIT RELATIO?

Relao in abstracto e id, pr qd uny refert ad aliud. omne enj abstracty e rao fralis qua screty e, et dicit tale: sic albedo e rao albi; calor calidi &c. Si go relava ss quory ee e ad aliud se se habere, relao erit illa rao qz relavo dat ut ad aliud se habeat: que rao p relavory diversitate diversa ea debet. Hinc relao dividit 1o in realg et raonis: 1a e que dat indpdz ab intlu; 2a qz dat depdz ab intlu. Dividit 2o: in realg 2y ee, et 2y dici, que imerito a pluribus sfundunt cy 1is: ng relao realis pt ee vl 2y dici, vl 2y ee. Similiz relao raonis.

Quare relao 2y ee, seu potius relava 2y ee, ea dicunt, que rpty habent, et pr nomen-

a men, quo sigficat, expresse importat, ita ut nomen pr se vl impositũ sit ad denotandũ rptũ, ut nomen Patr, servus, &c. Relava 2ũ dicũ ss quæ licet rptũ hẽant, nomen tñ quo sigficant, n'é 1° impoṡtũ ad sigficandũ rptũ, sd rꝫ aliam abtq, ut nomen caput, et capitatũ. Ita D.us Thas 1a pte, q. 13a art. 7o ad 1ũ: et quęst. 7o de poã, art. 1o ad 1ũ. 3o dividit in mutuã, qdo rptus é reciprocus, qualis dat' inr duo alba, et n' mutuã, qdo rptus n' é reciprocus, qualis dat' inr uonẽ, et extrema.

Relao mutua dicit' ęquiparaę, qdo eqdẽ denominaonẽ tribuit extremo, ut relaõ inr duo alba; dicit' autẽ disquipareę qdo diversã denominaonẽ tribuit extris, ut relaõ inr Patrẽ, et Filiũ. 4o dividit in pdicamlẽ, et transcendlẽ. Hæc (omissis alijs explicaobs) é illa in qua raõ fundandi adqte idficat' cũ fundãnto; illa võ é relao, in qua raõ fundandi saltẽ indqte dquit á fundãnto. Hinc habes 1o, in ōi relaone pdicamli tria invenire: fundantũ, seu id qd refert; trus, seu id ad qd fundantũ refert; et raõ fundandi, seu id vi cujus fundantũ refert ad trũ.

Habes 2o. in ōi relaone dari rptũ in, et rptũ ad: qnus enĩ relaõ rcipit ut inhęrens subto, dicit habere rptũ in; qnus rcipit ut recipiens[+] trũ, dicit habere rptũ ad. Habes 3o: dari relaonẽ pdicamlẽ realẽ: quippe nullo intlu cogitante, nõ é realis ordo inr extrema; sd talis ordo é pdicamlis relaõ: g. Deniq, tria grã relaois pdicamlis distinxit Arles: 1ũ qd fundat in unitate[+] é relaõ idtatis, ęqualitatis, et similitudinis: nã 1a fundat' in unitate substaę. 2a in unitate quatitatis: 3a in unitate qualitatis.

2ũ genus fundat' in aone, cũ relaoes istę sequat' poaẽ acvã, et passivã, eaũ vé actus: sic Pr dicit' ad Filiũ. 3ũ deniq fundat' in mensura n' 2ũ qtitatẽ, sd 2ũ eẽ, et veritatẽ: sic refert scia ad scibile. De his g° pdicamlibs relaobs rtrovertit': an sint aliquid superadditũ fundanto, tro, et raõi fundandi? Clarius: an pr fundantũ, trũ, et raonẽ fundandi, det' alia fra accidalis realis, sive phyca, sive intolis, quę sit fr relaõ. P cujus enodaone sit. ~ ~ ~ ~

aptius lege. + respiciens

+ talis qũo &c

SECTo 2a. RELATIS SENTENTIJS, MENS NRA APERITUR

Prima sentẽa docet, relaonẽ pdicamlẽ stare in moõ accidali phyco superaddito fundanto, tro, et raoni fundandi, qui mous inhęreat subto, nec aliud munus habeat, quã puré recipere trũ. Ita Thẽ, et schoẽ n' nulli quos ad satietatẽ usq impugnatos vide apud P. J. Fran —

Fran. y Gonzales de Stacruz, 2a pte logg, disp. 9a quæst.
6a, à sect. 3a usq ad 179. Impugnant 1º ex Dº Tha 5º
phys. cap. 3º: nil advenit mihi de novo pr hoc qd in-
cipio ēē alteri æqualis; sd si relaõ stat in mõo supera-
addito, aliquid mihi de novo adveniret, ipse nem-
pe, mõus phycus, et accidealis: gº.

2º: Deus refert ad cre-
aas ut illis major, antiquior, fortior, dissimilis, inæ-
qualis &c absq mõo superaddito in Deo recepto. 3º: se-
cluso oi mõo superaddito, unū albū ē sicut aliud;
sd unū ēē sicut aliud, ē ēē simile, et relatū: gº. 4º ab-
absurdo: qã sequeret, qd musca vg. pducta, univer-
sus mutaret orbis, cū in oibs entabs narió deberent
resultare moi novi relaoïs ad muscã, videlicet coexis-
tiæ, distaæ, dissilitudinis, inæqualitatis &c.

2a sentea re-
laonē pdicamlē tlr gris collocat in aũ sparante, seu
referente fundantū ad trū ita ut ignio sit fra relava.
Sic plures, quos citat, et sequit Pat. Aguilar. Im-
pugnant tñ ex dictis, ubi de uzlibs, et disctionibs.
2º: oi aũ intlis secluso, Prius dquit rr à Plo: gº re-
fert relaone disctionis, quæ tlr gris ē, ad Plū. 3º: nullo
intlu cogitante, duo ligna palmaria ss fr æqualia,
& fr silia. Itē duo alba: nã sive intlus cogitet, sive
ñ, Prius habens albedinē, et silitẽ Plus, ss fr siles.
4º: innegabilis ē relaõ pdicamlis realis; sd hæc ē oĩno
inde-

indepdēs ab intlu, ut ex defione sstat: gº.

3a sentea
relaonē pdicamlē ponit ucé in fundanto snotante
extrice trū, qui licet sit narius ut det relaõ, illā
tñ ñ sstituit. Ita PP. Zuñiga, Neraus, et alij. Im-
pugnant 1º: coexistea Pri cū Plo ē aliqua relaõ
tlr gris; sd hæc ñ stat in sola existea Pri: gº Pbr-
mũ: ñ stat fr relaõ in eo qd stare pt, relaone
ñ stante; sd stante existea Pri, pt talis relaõ ñ
stare, si Plus nempe, deficiat: gº. 2º: relaõ dicit
fr sstituere id pr qd definit; sd definit prūnū,
et aliud, fundantū scilicet, et trū: gº. 3º: quæ rr se-
parant, rr dquunt; sd relaõ rr separat à fundan-
to, cū sæpe dato fundanto relaonis, ñ det relaõ:
gº. Alia vide apud Ulloa in loga mãri disp. 4a
à nº 133.

4a sentea affirmat relaonē screve, seu in
screto sumptā adæque ssistere in fundanto, tro, et
raone fundandi; sumptā võ in abstracto stare in
sola raone fundandi. Ita AA Nri snitē, cū qui-
bus censeo, et pbo: pôtis fundanto, tro, et raone
fundandi, ponit fr relaõ, et horū quolibet de-
ficiente, deficit fr relaõ: si enĩ deficiat albedo,
quæ ē raõ fundandi silitudinē intē parietē albū
A, et B, sive deficiat paries B, vl A, deficit hoc
screty relatū: gº. 2a pars liquet ex dictis: nã relaõ
in-

in abstracto ē rao fralis, qua uny refert ad ali-
ud; sd hçc ē rao fundandi: g°. ~ ~ ~ ~ ~ ~

SUBSECTᵒ UCA. SOLVUNTUR ARGUMta

Objˢ 1°: una substaā n̄ ē pr se silis alteri: g° pr
aliud superaddity. Pbr ans: silitudo ē acns; sd
substaā n̄ ē acns: g°. 2°: relaō ē pdicamty; sd duç
substaç n̄ ss pdicamty: g°çy sint entia pleta, n̄
habentia uonç: g°. Ad 1ᵘ ngo ans, et dquo mg pbao-
nis: ē acns logy, odo; phycy sub dquo: oīs relaō, ngo;
aliqua, odo. Acns logy ē qd advenit otingenṭ sub-
to, et ē extra illius esseç; sive illud sit inse, et en-
ta vē substaā, sive n̄. Quare licet relaō ad pdicam-
ty accideis ptineat; n̄ hoc ipso petit, raonç fun-
dandi, aut extrema eē acns phycy. Ad 2ᵘ ngo mj,
et dquo inclusç: n̄ hent uonç phycç, odo; logç, ngo.
Relao debet eē uny pr se, n̄ unitate phyca, sd lo-
ga, seu pdicaois, qrūs pdicat pr moy unius p-
dicati, et n̄ plurïy.

Dices: pdicamty substaç, et re-
laois ss diversa pdicamta: g° qd ostituit pdicam-
ty ~~relaois~~ substaç, nequit ostituere pdicamty relaois; sd
substaā ostituit pdicamty substaç: g°. Dquo ans:
ss diversa rē, ngo; fr, odo. Prædicamta ex se, et
raone suī sm̄ petunt disctionç fralç, pr raonç: quar-
ra res eadç sub diversa osideraone, ad diver-

sa

so pt pdicamta spectare, ut docet Angᶜᵘˢ Mag.
„ 11° meph. cap. 9 in finç, ubi: „pdicamta diversi-
„ ficant 2ᵘ divsos moos pdicandi: unde ipsy 2ᵘ qd
„ diversimode de diversis pdicat, ad diversa pdi-
„ camta ptinet.„ Nota etiā: qd eadç res 2ᵘ diver-
sas osideraoes, pt eē relaō pdicamlis, et trans-
ctlis: ngaō ē relao transcendlis suī ad extrema,
et etiā pdicamlis unius extri ad aliud. Idç de
uone, ogne, amore, et silibs.

Dices substaa ē
quid abty; sd abty relavo opponit: g°. 2°: toty eē
relaonis ē ad aliud; sd oplexy ex fundanto, tro,
et raone fundandi n̄ ē ad aliud: g°. Ad 1ᵘ dquo mg:
ē quid abty, idē, libery ab oī rptu ad aliud, ngo;
ng nulla ē substaa qç nully rpty heat ty ad
Dey, ty ad creaās, à quibs vel dquit, vel ē silis,
çqualis &c; ē quid abty, hoc ē, apty ocipi, et ex-
plicari in pp̄ria specie, sine oparaoe ad aliud,
odo: et inversis tris, ad mj. Ad 2ᵘ dquo mg: toty
eē relaois 2ᵘ implicity, et explicity, ngo; 2ᵘ ex-
plicity sm̄, sub dquo: aliud à tota relaoe, ngo;
à fundanto, odo. Cy relaō definiat ordo unius ad
aliud, dicit p̄ implicito opty in; p̄ explicito opty ad,
pr qd sigficat; qui trūs ē aliud à fundanto; n̄ au-
tç à tota relaōne, in qua narió trūs importat.

Objˢ 2°

ex-

ex nra sentea sequit qd Prus sit Plus. Pbr: fun-
damty silitudinis Pri ad Ply e Prus; sd tale fun-
damty e Plus: go. Pba mir: qd denominat simile
alteri e fundamty silitudnis; sd Plus denominat
silis Pro: go. 2o: qd refert ad aliud relaone majori-
tatis, e majus illo; sd palmus refert ad utrq relao-
ne majoritatis: nq refert relaone maritatis, quq e
majoritas: go. Nugatoriy argumty, quo absurde pba-
bis, Dey in au ottritionis ca peccaty: nq peccaty e
trus illius; sd trus aus ottritionis e Deus: go Deus e
peccaty. Ngo mj, et dquo mq pbaonis: e fundamty
relaonis sui ad illud, cui assimilat, odo; e fundam-
ty relaois illius, qui ipsi assimilat, ngo. Et dquo
coens: Plus e fundamty silitudinis sui ad Pry, odo.
Pri ad Ply, ngo.

In relaobs equiparanq, et mutuis utrq-
q extry e fundamty, et utryq e trus; sub diversis
trn osideraobs: nq dy subest denominaoi fundam-
ti, ne trus, nec e oa: cy go silitudo eadq sit Pri ad
Ply, et Pli ad Pry; utrq e trus, et utrq fundamty;
ita trn ut Prus sit fundamty, dy ipse denominat
silis Plo; Plus e oa dy Pro silis denominat. Pa-
tet in au ottritionis, et etiq in aone, qua ab hoc lo-
co recedo, et accedo ad locy B, et mille atijs. Ad 2y
ngo mj, et dquo inclusq: quq e maritas palmi ru
utrq; ngo; qq e maritas utrq rptu palmi, odo. Pal-
mus

mus refert ad utrq relaone maritatis, qq sit majo-
ritas utrq ru palmi; et e oa. Unde palmy de-
nominat mj, et utrq mq.

Obs 3o: in oi relaoe de-
bet dari optus <u>in</u>; sd in relaone Pri ad Ply in e
hois, n dat optus <u>in</u>, qa n dat fra inhrens sublo:
go. 2o: relao debet resultare ex fundamto, tro, et
raone fundandi; sd in nra sentea n resultat: go.
2o: ~~relao debet resultare~~. Ad 1y ngo mj, et dquo in-
clusq: n dat fra physca, odo, loga, ngo. In relaobs
1i gris rao fundandi n e aens phycy, sd logy; in
relaobs 2i gris e aens phycy. Ad 2y dquo mq: debet
resultare tanqq effus fralis, odo; phycus, ngo. Po-
sitis fundamto, tro, et raone fundandi resultat
relao, mod quo potis ptibs simul sumptis, et uni-
tis, resultat opoty, et mod quo potis Pro, et Plo
simul, resultat binarius tanqq effus utriq fra-
lis; n tanqq effus phycus ab ipsis distis.

Obs 4o:
duo calores ut 4or poss crescere, et fieri ut 8o; sd
eory silitudo nequit crescere: go. 2o: si ex duobs ca-
lidis ut 4or alteri addat novus gradus, perit
silitudo pcedens; sd perit aliquis gradus caloris:
go. Ad 1y dquo mj: silitudo in raone silitudinis
nequit crescere, odo; in addione gradus ad grady,
ngo. silitudo n stat aeqlitate in 4or gradibs, sd aeql
in

in 4or, vel in 6 vel in 8 &c, qa stat in eo qd tot gra-
dus heat unus, quot het alt. Ad 2m dquo mj: pe-
rit silitudo 2i povy qd dicit, nempe, 4or gradus ca-
loris, ngo; 2m ngavy, scilicet, n habere plures, odo.
Calores Aerant similes, qa uterq 4or gradus ha-
bebat, et hæc silitudo n perit, Aerant siles in n
habendo plusquā 4or gradus: hæc deficit pr ad-
venty novi gradus

Obj.s 3o: Pat. Æternus refert ad
125. Filiy pr virtuty superadditæ. 2o: deficiente tro, de-
ficit relao; sd n deficit fundanty: g. dquit ab illa
3o: albo A e accideale referri ad B, siquidq ip-
si accidealis e albedo. 4o: viso a longe duplici
ligno equali ognoscit utryq ligny; sd n ognoscit
equalitas: g. Ad 1m ngo ans: qa grao acva (idq de
spiraone acva) indisctæ e a Patre Æterno. Ad 2m
dquo coens: dquit adqte, ngo; indqte, odo. Opoty
sm indqte dquit a maa, licet illo deficiente, hæc
maneat. Ad 3m dquo ans: accideale, ide, otin-
gens, odo; potuit eni existere alby A et n B, et
tunc illud n refferret ad istud; accideale, ide, ac-
ns phycy superaddity utriq albo, ngo. Ad 4m dq°
mj: n ognoscit ex pte obti equalitas, ngo; ex pte
aus, odo. Osule doctrq de psisiobs.

Obj.s 6o: pr hos
optus Prus existit, Plus existit ognoscit utriusq
na-

naa, et existea; sd n ognoscit coexistea utriusq:
g. 2o: ut maa, et fra uniant; requirit mous su-
peradditus: g. et ut duo alba referant. Idq argyty
fit in ubicaone, et alijs. Ad 1m dquo mj: ognoscit
naa, et utriusq existea seorsi, odo; simul, sub
dquo: simultate ognis, odo; existeq utriusq, ngo.
Licet simul ognoscat utriusq existea, n ognos-
cit utriusq simul, nisi in eadq temporis ognos-
cat utrgq dari. Ad 2m ngo cog: qa maa et fra
possunt simul existere quin uniant; duo auty
alba n possunt simul existere quin referant:
et hæc e dispatas p alijs. Ne tn equivocaone ca-
piaris, nota: qd duo alba nullomod possunt exis-
tere simul, quin referant (idq e de re, et instan-
ti; maa vo, et fra aliquomod poss. simul existere
quin uniant (idq e de re, et loco) unde p his mo-
dus superadditus narius e.

Obj.s 7o: nulla qtitas
se sola e equalis alteri; sd nec ojuncta cy alia:
ng ojuncty n e equale pti: g. 2o: quivis hoo n e
relavus: g. nec ojuncty ex duplici. 3o: relao inter
duas substaas n dquit ab ipsis; sd ipsq ss quid
abty: g. 4o Deus amat veritaty aus ognoscentis
peccaty; sd n amat peccaty: g. Ad 1m dquo mj: se
sola, pr excluoneg alterius, odo; pr excluoneg ac-
cideis disct ab utraq, et raone fundandi, ngo et
mj

mi, quę pr inclusa n pbat. Ad 2m dg ans: quivis seorsim ab alio, cdo; simul cu alio, ngo, et cog. Pčus solus, et Plus solus n faciunt binariu: g nec cpx-tu ex utroq. Falsa coa, sicut et tota. Ad 3m, satis-factu e alibi n° 118. Ad 4m dquo mg: amat veritate qua pte dicit au, cdo; qua pte dicit peccatu, ngo.

Obs 8:

possunt existere Pčus, et Joannes, qui hic sit Fili-us illius: g relao Filiaonis csistit in supdito. 2°: accidea nequeunt reduci ad pdicamtu substaę: g nec substaa ad pdicamtu accideis. 3°: si duę substaę se ipsis referant, etia duę qualitates; sd hoc n, alias relao transcenderet oia pdicamta: g. 4°: transacta aone grativa, manet relao Patris ad Filiu; sd n manet ao: g°. Ad 1m dquo coens: csis-tit in superaddito fundamto, tro, et raoi fundandi, ngo; fundamto, et tro sm, cdo. In relaoe Patris ad filiu rao fundandi e ao grava. Ad 2m ngo cog: qa acns nullomoo pt ee substaa; substaa vo pt ee ac-ns logu, si alicui ctingenter adveniat. Ad 3m ng°-mi, et dquo inclusa: transcenderet rr, cdo; frr, ng. Ad 4m dquo mg: manet phyce, ngo; moraliter, cdo. Et eodę moo manet ao

Obs 9: ois relao e disctio; sd-disctio pr nos, csistit sm in ipsis extris: g simi-liter relao. Dquo mg: e disctio uca, ngo; n uca, cdo.

Et-

Et dquo mi: csistit sm in ipsis extris, ly sm pr-exclusione accideis disti ab extris, cdo; pr exclusione raois fundandi imbibita in ipsis extris, ngo, et cog sub ejsdę tris. Inter Pru vg, et Plu dat relao disctio-nis, quę csistit in Pro, et Plo, et naa utriusq, quę in-discta e ab utroq, licet naa utriusq simul rr indqte dquat a quolibet. Ex quo vides, n una, sd triplicem ee disctionę: altera inter Pru, et Plu; altera inter naa Pri et Pli simul sumpta, a fundamto, et altera, earu a tro. Quod dictu e de disctione, dictu habeas de alijs relaobs pdicamlibs, in quibs rao fundandi adqte sumpta sm indqte dquit a fundamto; in quibus vo rao fundandi adqte dquit a fundamto, ut in re-laone Patris ad Filiu, clarius apparet veritas c-cluois nrę.

Pro qua observa etia: qd relaones 1i gris dicunt fundari in unitate, specifica utiq, n nurica, qa inter duo rr discta n e polis alia uni-tas a pte rei pr specifica, qa intlui pbet funda-tu ut extrema sub uno nomine; et cptu expri-mant. Itaq du in duobus albis (idę de alijs) dicimus una ee albedinę, n intelligimus una nuro, sd specie. Observa etia, Arlę, et Dm Thomam utriq adeo claris testimonijs citari, ut merito Sapmus Thosta + dixerit dubiu ee in hoc puncto Angelici Pręceptoris mentę, quę licet Nri

ex-

explicare conent; ne sa ppriis sy ipsy explica-
re videar a D° Tha, cęteris tamen cum Angco Præceptore
recedo. Qui rem velit erudite, fuse, ac solide expli-
catam, adeat prælaudatum P. Francum Gonzales. ubi
supra.

Obs 1o pro conotatoribus: licet deficiente caa,
deficiat ao, et deficientibus extremis deficiat uo, nec
ao, nec uo constituit per caam, et extrema: ergo licet de-
ficiente termino deficiat relao, hęc non constituit per illum.
2°. relao nil aliud e quam optus ad, et optus in; sed utrumque
identificat cum fundamento: ergo 3°. Terminus se solo e similis Plo.
ergo. Ad 1um ngo conseq: qa ex defectu termini, deficit formaliter relao; non
ita ao ex defectu caae, nec uo ex defectu extremorum: ut enim in-
telligatur unionem deficere, debet intelligi deficere aliud
præter extrema, nempe, entitas unionis; ut vero intelligatur
deficere relaonem non debet intelligi deficere aliud a
termino: hoc enim ipso quod terminus deficiat, tota relao defi-
cit. Ad 2um ngo minorem. Ad 3um dquo ans: e similis adqte, ngo;
indqte, cdo. Vide dicta ubi de distinctionibus, et hic ac-
comoda, sicut etiam argumentum sec. 3ę de distinctione virtu-
ali, quod hic opponi solet.

Dices: pt aliqua forma existere
quoad entitatem, et non quoad denominaonem. Patet in co-
mestione carnis, quę deficiente prohibitione, exis-
tit quoad entitatem, non vero quoad denominaonem Pecca-
toris. Patet etiam in amore Dei terminato ad Justum, qui quo-

ad—

ad entitatem perseverat, etsi Justus a graa defi-
ciat: ergo licet deficiente termino non det denominaonem,
dabit tamen relao quoad entitatem. Dquo ans: pt 1um,
si existant oia constitutiva talis denominaonis, ngo;
si non existant, cdo. Et dquo conseq: dabit relao ad-
qte sumpta, ngo; indqte, cdo: sicut deficiente graa
in hoe, dat amor terminatus ad illum, non adqte et 2um to-
tum quod dicit; sed indqte, quoad entitatem nempe, identifi-
catam cum Deo. Termino ergo relaois deficiente, nec dat re-
lao quoad entitatem, nec quoad denominaonem, cum
illius constitutiva deficiant, licet non oia.

Objs ultimo:
si relao in abstracto consistit adqte in sola raone fun-
dandi, poterit dari sine fundamento, et termino. 2°: crescen-
te raone fundandi, cresceret relao; sed hoc non: qa cres-
cente albedine unius albi ut 4or, potius decrescit
similitudo cum alio albo ut 4or. ergo. Ad 1um dquo majorem: quod
poterit dari relao ut quod, ngo; ut quo, subdistinguo: in actu 1o,
cdo; in actu 2o, ngo. Ad 2um dquo majorem: crescente in utroque
extremo, cdo; in uno solo, subdquo: cresceret relao ea-
dem, ngo; diversa, cdo. Jam nota: quod ea quę pro actu in-
trinsecis separantur afferri possunt, ex dictis in logica sunt sol-
venda. Et diligenter adverte: quod pro similitudine formali
physica non opus e actu intrinsecus, licet pro similitudine formali
theologica requirat.

SECtio 3a. QUÆ RESTANT DE RELAONIBUS

ab—

ABSOLVIT

Quæres 1°: utrū relaõ trat ad abtū; an potius ad-
relatū? Resdeo de pdicamli, trari ad abtū: qã caã
ñ trat ad effū ut psupponẽ caatū, nec ɔgnĩ aut vi-
sio ad obtū psupponẽ ɔgnitū, et visū: g° silit. 2°:
si Patr traret ad Filiū ut Filiū, hic psupponeret
pductus ante aõnẽ, qd implicat. Tū etiã relaõ pa-
ternitatis si traret ad Filiū ut relatū, traret ad-
se ipsã, cū Filius in eẽ relati ɔstituat' pr aõnẽ,
quæ ẽ relaõ; sd hoc ñ: g°. De transcli ~~i~~ mutua di-
co trari ad relatū; secus de ñ mutua: qã inta trus
ẽ essealit relatus, utpote idficatus cū raone fun-
dandi; in 2a autẽ ñ ita.

Quæres 2°: utrū relaõ na-
riò petat trū existentã? De pdicamli resdeo affir-
mavẽ: qã trus ɔstitivū ẽ illius; sd ut det' ɔsti-
tutū, oia illius ɔstitiva dari debent: g°. Si gº re-
laõ pdicamlis tantū moralit det', sm requirit
trū moralit existentã; si autẽ phycẽ det' relaõ,
trū postulat phycẽ existentã, qã eo mõ debent
dari ɔstitiva, quo dat' ɔstitutū. De transcendli
ɔnit ngavẽ resdet', ut patet in ɔgne quæ suū obtū
ñ petit nariò phycẽ, et abtẽ existere, sd sat ẽ
qd sit pole. Dixi ɔnit qã ex indole specifica re-
laõis transcendlis, pt hæc exigere trū existentã,
ut patet in uõne quæ refert' ad extrema, et aõne,

quæ refert' ad caã: g°.

Quæres 3°: an multiplicatis
tris, multiplicent' relaones. Resdeo, relaones
transcdles in abstracto: ~~Resdeo, relaones~~ nã istæ
idficant adqtẽ cū fundamto; in abstracto mul-
tiplicari indqtẽ, sicut et pdicamles: qã multi-
plicat earū aliqd ɔstitivū. Prædicmles võ in abs-
tracto aliqdo ~~idficant~~ multiplicant ~~i~~adqtẽ, cū-
nempe, raõ fundandi adqtẽ dquit á fundamto,
ut in relaone Patris ad Filiū; aliqdo võ sm ind-
qtẽ, cū raõ fundandi sm indqtẽ á fundamto dis-
quit, ut in relaõe idtatis, in qua raõ fundandi
ẽ naã fundamti, et tri; sd multiplicato trõ, mul-
tiplicat' ejus naã: g°.

+ concreto.

Quæres 4°: utrū una relaõ possit
aliã fundare? Hoc ẽ: an una relaõ possit referri
ad aliã? Resdeo affirmavẽ nã duæ relaones silitudi-
nis referunt' etiã int se.. Itẽ Patnitas Patris fun-
dat silitudinẽ ad Paternitatẽ Pli. Tū etiã qã quæ
ss ejusdẽ speciei referunt' relaone idtatis; et quæ
diversæ, relaone diversitatis; sd oes relaones, etiã
ɔcrevẽ sūptæ vel ss ejusdẽ, vl diversæ speciei: g°. Ne-
q ɔraria tibi videat' hæc ɔcluo ɔcluoi tæ: nã ibi ne-
gavimus, relaonẽ trari ad relatū ejusdẽ relaonis
+ hic autẽ ɔcedimus trari põe
ad relativū diversæ relaõis, qd ñ rugnare patet.

sol-

SOLVUNTUR ARGUMENTA

Obs 1° 3ā 1ᵃ: ex Arle servus n̄ trat ad hoc, sd ad Dnū; sd Dnus e quid relavū: g° 2°: ex D° Tha: cū dicit eē relavi eē ad aliud, pr ly ad aliud intelligit correlavū: g° 3°: nequit intelligi relaō, quin intelligat correlaō: g° 4°: opp° relava dat int extrema relava: g° 5°: relaōes Divinæ trant ad relat. g° et creatæ. Ad 1ᵃ 9quo mg: sd ad Dnū exercite talē, 9do; signate, et psuppove talē, ngo. Sub tis signate, et exercite excipe 2ᵃ, et 3ᵃ, et 4ᵃ. Ad 5ᵃ ngo coq: qā relaones Divinæ ss transcendles mutuæ; n̄ ita creatæ, de quibus loquimur:

Obs 2°.

2.9. si relao Patris n̄ traret ad Filiū ut talē, Patē erit Patē ante pductionē Filij; sd hoc n̄: g° Pbr maxr: prius naā intelligit hoō pductus, quā Filius; sd Pater refert ad hoc, et n̄ ad Filiū: g° 2°: grans respicit genitū: g° respicit Filiū sub raone frali Filij. Ad 1ᵃ ngo mg, et mg pbaonis: prīstas naā sm e int caā, et effū; hoō autē pductus n̄ e caā Filij, qui e ipse hoō pductus: Patē refert ad hoc, et ad Filiū exercite talē pr ipsā pductionē: unde hoō pductus exercite pr ipsā pductionē e Filius, quem Pater n̄ respicit ut Filiū psuppove talē. Ad 2ᵃ 9quo ans: respicit genitum &c psupositive; ngo; exercite talem, 9do.

Obs 3°.

Obs 3° 3ā 2ᵃ: mortuo Filio, adhuc vere dicit Pater illius genitor: g° 2°: deficiente raone fundandi, nempe, acone grava, adhuc dat relaō: g° siliē. 3°: 9gnā e relaō pdicamlis; sd aliqua 9gnā petit potius trū n̄ existentē, ut evidens e in 9gne rei pteritæ, et futuræ: g°. Ad 1ᵃ 9quo mg: vere phyce, ngo; moraliē, 9do: et ita dat relao transacta acone grava. unde patet ad 2ᵃ. Ad 3ᵃ 9g° mg: e relao pdicamlis sui ad obtū, ngo: ng 9gnā transcendliē ad obtū refert: in tlis ad obtū, sub 9quo: vl phyca vl moralis, 9do; detrate phyca, ngo. si obtū phyce existat, et ejus phyca existea exigat à 9gne, relaō erit phyca; sin autē sm existat inteoliē, moō sufficienti ad denominaonē moralē, sm erit moralis, ut in denominaōbs antiqui &c: atq ita, pportione servatā, de amore et relaōe amantis &c.

Obs 4° 3ā 3ᵃ: si multiplicatis tris, multiplicarent relaōnes, unū fundamtū eet plura similia, sd hoc n̄: g° 2°: idē subtū nequit habere plura accidēa ejusdē raonis: g° nec plures relaones. Ad 1ᵃ ngo mg: qā 9cra accidealia sm multiplicatis subtis, multiplicant: hinc licet Prīus heat plures Filios, n̄ dicit plures Patres, sd Patē pluriū. Ad 2ᵃ ngo coq: qā illa accidea supfluerent, secus relaones, cū dent plures tri, quos unā relaō denominare n̄ pt. Ad 3ᵃ 9quo coens: n̄ multiplicant, mul-